

samme, for at have Afgang til de østersøiske, navnlig keiserlig russiske Havne; men det kunde forudsæes, at, naar de til Østersøen bestemte Skibe ikke længer vare nødsagede til at ankre op for at erlægge Sunds og Belttolben, vilde Staterne ved Østersøen forandre deres Dvarantainelovgivning saaledes, at det heller ikke blev nødvendigt for Skibene at ankre op for at løse Dvarantainepas. Dette har ogsaa Erfaring vist, idet den russiske Regjering allerede samtidig med Sundtoldens Dphor har ladet bekendtgjøre, at det ikke er nødvendigt, at de til de russiske Havne ved Østersøen bestemte Skibe forsyne sig med Sundhedspas i Helsingør eller Nyborg, men at det er tilstrækkeligt, at de ere forsynede med Pas, enten udfærdigede i forskjellige nærmere opgivne Havne eller paa Skibenes Afgangsted, naar de behørigen bekræftes af en russisk Konsul. Det tør saaledes antages, at om end endeel fremmede til østersøiske Havne bestemte Skibe endnu, enten fordi de have andre Forretninger at besørge i Helsingør eller der skulle modtage Ordre, eller maaskee kun af Bane, anløbe Helsingør og der løse Sundhedspas, vil dette dog omsider ophøre og i alt Fald kun blive Tilfældet med enkelte Skibe. Men naar det danske Dvarantainevæsen saaledes ikke længere eller i alt Fald kun i ringere Omfang benyttes af Fremmede paa den angivne Maade, bør det uden Tvivl rettest betragtes som en Deel af det indre Sundhedspoliti, og Billighed taler da for, at de hermed forbundne Omkostninger, ligesom de øvrige Sundhedspolitiet vedkommende Udgifter, bæres af Landet selv, i hvis Interesse de herhenhørende Foranstaltninger træffes, og altsaa ikke bør falde Skibsfarten, og mindst den fremmede, tilfaldt.

Dertil kommer, at den danske Regjering nu, efterat den, som bemærket, er løst fra de Forpligtelser, som den, om end ikke traktatmæssigt, saa dog stiltiende, havde med Hensyn til Kvarantainevæsenet paataget sig ligeoverfor de østersøiske Stater, nu har friere Hænder til at ordne Kvarantaineuudgifterne saaledes, at de kun blive ubetydelige i Sammenligning med, hvad de hidtil have været.

Vel er det ikke uden Exempel, at de Udgifter, Kvarantainevæsenet medfører, søges

dække ved en Afgift paa Skibsfarten, hvilket f. Ex. finder Sted i de Stater, der grændse til Middelhavet; men ligesom de Stater, med hvilke Danmark staaer i nærmeste Forbindelse, nemlig de Lande, som omgive Østersøen og England, ikke opkræve nogen saadan Afgift, saaledes fremkommer der ogsaa en paafaldende Ullighed derved, at Afgiften ikkun, som ovenanført, er paalagt de Skibe, som komme fra udenrigske Steder nord for Høiden af Landekrone, hvorimod Skibe, som komme fra Østersøen, ere fritagne for denne Afgift.

Spørger man nu om, hvilket Resultat, Dphavelsen af den heromhandlede Afgift vil medføre i finantstet Henseende, saa have Kvarantaineindtægterne, som i de aarlige Finantslove ere opførte med 11,750 Rd., ifølge Regnskaberne for Finantsaaret 1856—57 udgjort

Rd.

19,322

Heraf er imidlertid af Lodseriet paa Kyholm indkommet 119 Rd.

hvilke ville bortfalde, saafremt det derværende Kvarantainestæbelsment, som af Ministeriet paatænkt, nedlægges.

3 Kjøbenhavn for Sundhedspas à 24 f. pr. Kommercelast til Skibe, som udgaae til Amerika 195 —

3 Helsingør for latinste Pas à 4 Rd. Stk. til forbiselende Skibe, som fra Østersøen gaae til Spanien, Middelhavet o. s. v. . . . 700 —

1,014

Af Resten 18,308

der er indkommen af de ved Reglementet 20de September 1838 § 1 ikke kvarantaineplygtige Skibe paalagte Gebyrer, er atter indkommet af forbiselende Skibe

i Helsingør . . . 5,457 Rd.

- Nyborg 1,695 —

- Fredericia . . . 481 —

7,633 Rd.

Rateris . . . 7,633 Rd. 18,308